

Budapest, 1921. november 9. – Budapest, 2002. január 18.

Szüleinek 1945-ig fűszerkereskedésük volt Budapesten, a belvárosi Gresham-palotában. Az elemi iskolát az V. kerületi Szent István téri községi iskolában, a középiskola alsó négy osztályát a Berzsenyi Dániel Reál Gimnáziumban, míg a felső osztályokat a Magyar Királyi Állami Mechanikai és Elektromos Felső – ipariskolában végezte, tanulmányait 1942-ben fejezte be. Még ebben az évben bevonult tényleges katonai szolgálatra. A karpaszományos- iskola elvégzése után Székelyföldön működő 10. híradó zászlóaljban szolgált, mint vezetékes hírközpont – vezető; rendfokozata hadapród őrmester volt. 1944. november 9-én önkényesen elhagyta alakulatát.

Fokozatosan vált baloldallivá, majd háborúellenessé. 1945 februárjában belépett a Magyar Kommunista Pártba. 1945-ben ügyvezető titkára lett a Magyar Mérnökök és Technikusok Szabad Szakszervezetének. Az 1945. június 24-i népgyűlésen választották az Ideiglenes Nemzetgyűlés dunántúli képviselőjévé a szakszervezetek képviselőjeként. 1948. október 10-étől 1952. szeptember 1-ig hivatásos mérnök ezredes a néphadsereg állományában; a Haditechnikai Intézetben dolgozott. Miután tartalékállományba helyezték, különböző ipari vállalatoknál volt alkalmazásban. 1956 elején Mező Imre hívására az MDP budapesti pártbizottságának ipari osztályán lett munkatárs. 1959 és 1962 között az MSZMP KB pártosztályával fejezte be a Budapesti Műszaki Egyetemen még 1953-ban megkezdett tanulmányait. Ezt követően 1977 novemberéig a Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetségének volt a főtitkárhelyettese. Ekkor feletteseivel való ellentétei miatt, a KG Informatikai cégnél helyezkedett el. 1978-ban pártfegyelmi büntetést kapott, ami után MSZMP – tagságát formálisan ugyan, de fenntartotta. 1981. január 31-én nyugdíjba ment, de 1982-ig még dolgozott régi munkahelyén. 1984-től részt vett egy számítástechnikai cég megalakításában. 1991-től egyéni vállalkozóként tanácsadó mérnök a telekommunikáció terén.